

Requiem για Σεβαστούς Δασκάλους

«Υπέρ Αναπαύσεως της Ψυχής και Αιωνίας Μνήμης» Καθηγητών και Επιμελητών της Ανωτάτης Σχολής Μηχανολόγων - Ηλεκτρολόγων του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου δεθήθηκε ο Κλήρος του Ιερού Ναού του Αγίου Βασιλείου (Μπουμπουλίνας) σε εκκλησιαστικό μνημόσυνο που τελέσθηκε το πρωί της Κυριακής 28 Μαΐου, μετά τη Θεία Λειτουργία.

Η πρωτοβουλία και η οργανωτική ευθύνη για την εκδήλωση αυτή ανήκουν σε αποφοίτους της Σχολής μιας ορισμένης περιόδου (1949-1955), με προεξάρχοντες τους κ. Ι. Σακά (1953) και Π. Σειζάνη (1953).

Ήταν μια απέριττη θρησκευτική τελετή, γεμάτη κατάνυξη, που είχε

Μεγάλη ήταν η συγκίνηση των παρευρισκομένων στο μνημόσυνο, που μετά από τόσα χρόνια αισθάνθηκαν την υποχρέωση να τιμήσουν τους άξιους δασκάλους τους που δεν βρίσκονται πια στη ζωή.

Ο κ. Ι. Σακάς που είχε και το κύριο βάρος της όλης οργάνωσης (αξιίζει να σημειωθεί ότι ο δίσκος με τα κόλυβα ήταν προσφορά και παρασκευή της συζύγου του), με εμφανή σημάδια συγκίνησης, δυσκολεύτηκε να εκφωνήσει το λόγο του, που έγινε σε πρώτο πρόσωπο σαν να βρισκότουσαν απέναντί του και ενώπιον όλων των παρευρισκομένων αυτά τα πρόσωπα που επηρέασαν τη ζωή τους και καθοδήγησαν το μέλλον τους.

Η ομιλία του κ. Σακά εκ μέρους των αποφοίτων Μηχανολόγων - Ηλεκτρολόγων Μηχανικών ΕΜΠ των ετών 1949-55, παρατίθεται ολόκληρη στην συνέχεια.

«Αείμνηστοι δάσκαλοι μας, σεβαστοί μας πνευματικοί γονείς, Καθηγητές και Επιμελητές της Σχολής Μηχ/γων - Ηλεκ/γων του Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

έντονο το στοιχείο του ρομαντισμού με τον οποίο οι πρεσβύτεροι έχουν ζημωθεί και που θύμιζε νοσταλγικά στους (λίγους) παριστάμενους τις δικές τους παλιές εποχές, καθώς τα ονόματα: ...Αλέξανδρος ...Γεώργιος ...Κωνσταντίνος ...Λέανδρος ακούγονταν ανάμεσα στους ψαλμούς των Ιερέων.

Ήταν, ακόμα μια ευκαιρία για τους παριστάμενους να ανακαλέσουν στη μνήμη τους τα φοιτητικά τους χρόνια, στις δύσκολες - αλλά γεμάτες ελπίδα για καλύτερες μέρες - εκείνες εποχές και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο να αποτίσουν φόρο τιμής σε κείνους που στήριξαν τη δικαίωση των προσδοκιών τους σε

Οι μαθητές σας που αποφοιτήσαμε Μ.- Η. Μηχανικοί κατά τα έτη 1949-55, τιμώντες την μνήμη σας, τελούμεν σήμερα θρησκευτικό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών σας.

Εμείς οι μαθητές σας ευγνωμονούμε εσάς, τους δασκάλους μας, που μας οδηγήσατε στον δρόμο της αρετής.

Εμείς οι Μ.- Η. Μηχανικοί ευχαριστούμε εσάς, τους πνευματικούς μας γονείς, για την αγάπη σας και την προσφορά σας σε μας. Και μας προσφέρατε πάρα πολλά.

Οι φυσικοί μας γονείς μας έφεραν στη ζωή, μας προστάτευσαν, μας δίδαξαν τις βασικές ηθικές αρχές ατομικής, οικογενειακής και κοινωνικής διαβίωσης, μας ενέπνευσαν την αγάπη προς την πατρίδα και τους συνανθρώπους μας και μας γαλούχησαν με σεβασμό προς τα Θεία.

Εσείς, οι πνευματικοί μας γονείς, μας μεταδώσατε τις τελειότερες γνώσεις τεχνολογίας της εποχής σας και των ομολόγων καθαρών επιστημών, ολοκληρώσατε και λαμπρύνετε με

προσωπικό και κοινωνικό επίπεδο.

Ο μεστός επιμνημόσυνος λόγος του κ. Σακά μαρτυρούσε έκδηλα τα αισθήματα απόδοσης ευχαριστιών και ευγνωμοσύνης σε σεβαστά πρόσωπα, καθώς επιδοκιμαζόταν έμπρακτα η Αλεξάνδρεια ρήση της αναγνώρισης του χρέους του μαθητή προς τον Δάσκαλό του!

Αιωνία η μνήμη στους Σεβαστούς Δασκάλους!

Έπαινος σ' αυτούς που είχαν την ευγενικά πρωτοβουλία της εκδήλωσης! Άμποτε τη πράξη τους να βρει γρήγορα κι άλλους μιμητές!

Νικόλαος Γ. Κουμούτσος
Ομότιμος καθηγητής ΕΜΠ
Προϊστάμενος Γραμματείας ΕΜΠ

τη διδασκαλία σας, με τις υποδείξεις σας, με τις παραινήσεις σας και με το παράδειγμά σας το δικό μας οικοδόμημα ηθικών αρχών ατομικής, οικογενειακής και κοινωνικής διαβίωσης, εχλυβδώσατε στην ψυχή μας την αγάπη μας προς την πατρίδα και τους συνανθρώπους μας, εκαλλιεργήσατε τον σεβασμό μας προς τα Θεία, μας διδάξατε να εκφραζόμαστε απλά και θετικά, με λέξεις-έννοιες σαφείς, χωρίς πομπώδεις φράσεις, χωρίς ρητορικά σχήματα, χωρίς περιττολογίες, μας εβεβαίωσατε και μας πείσατε ότι είναι θεμελιώδης υποχρέωσή μας, επιτακτικό καθήκον μας να χρησιμοποιήσωμε τις γνώσεις που μας δώσατε πρωτίστως για την πατρίδα μας, την καταστραφείνη τότε από τους πολέμους χώρα μας, την ανόρθωση της οικονομίας της, την υγιά ανάπτυξη και πρόοδο της κοινωνικής ζωής των συμπολιτών μας και κατ'επέκτασιν να επιδιώξωμε την φιλία, την αγάπη και την συνεργασία μεταξύ των λαών και να συμβάλωμε στην βελτίωση της ζωής των συνανθρώπων μας με την χρησιμοποίηση των γνώσεών μας.

Και μεις, όλοι μας ανταποκριθήκαμε στην διδασκαλία σας, στις υποδείξεις και παραινήσεις σας, στο παράδειγμά σας. Ποτέ δεν ξεχνάμε, εξ άλλου, ότι το πρώτο μάθημα της Μηχανολογίας ο αιμνηστος καθηγητής μας Αλέξανδρος Μιχαλόπουλος άρχισε, όχι με το τι είναι και τι πραγματεύεται το μάθημα, αλλά με το ότι η Μηχανολογία αποσκοπεί στην καλύτερευση της ζωής των ανθρώπων και στην ύψωση της ευμαρείας των.

Εκπληρώσαμε το καθήκον μας εις το ακέραιον, ευοδώσαμε τις προσπάθειές σας και επαληθεύσαμε τις προσδοκίες σας. Από νεαροί μηχανικοί συμβάλαμε στην οικονομική και κοινωνική ανόρθωση της χώρας μας με την ενεργό και σημαντική συμμετοχή μας στα ιδιωτικά και τα μεγάλα έργα υποδομής και ανάπτυξης και πολλοί μαθητές σας συνέχισαν το έργο σας στο Πολυτεχνείο και σ' άλλες ανώτατες και ανώτερες σχολές της χώρας μας και του εξωτερικού.

Και υπήρξε η προσφορά μας αυτή και δική σας προσφορά, χωρίς βέβαια να είναι μόνο αυτή η προσφορά σας. Ο καθένας σας είχε την ξεχωριστή μεγάλη προσφορά του και έξω από το Πολυτεχνείο, στον ευρύτερο χώρο της κοινωνίας, μόνο που η προσφορά σας αυτή δεν έγινε ευρέως γνωστή, επειδή ήταν προσφορά ουσίας και όχι διαφημιζόμενου θεάματος.

Για να θυμηθούμε την ξεχωριστή αυτή προσφορά των αιμνήστων δασκάλων μας, θα αναφέρω μόνο μία από κάθε κλάδο μαθημάτων μας. Από τα μηχανολογικά. Ο αιμνηστος καθηγητής μας Αλέξανδρος Παππάς προσέφερε σημαντικές υπηρεσίες σαν αξιωματικός του Στρατού, εβοήθησε με τα πλούσια και περιεκτικά συγγράμματά του την μηχανολογική τεχνολογία στη χώρα μας, υπήρξε πρωτοεργάτης τόσο της ίδρυσης και ευρύθμου λειτουργίας του Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας, όσον και της Τυποποίησης στη χώρα μας. Κατά την κατοχή εξεφώνησε πατριωτικό λόγο, ουσιαστικά αντιστα-

σιακό προς τους σπουδαστές του Πολυτεχνείου, με άμεσο κίνδυνο της ζωής του και της οικογενείας του και ο ίδιος απορούσε που δεν βρέθηκε ούτε ένας καταδότης, ούτε ένας αφελής σπουδαστής να τον εμπλέξει.

Από τα ναυπηγικά. Ο αιμνηστος καθηγητής μας Βασίλειος Φραγκούλης προσέφερε υπηρεσίες σαν αξιωματικός του Ναυτικού, εβοήθησε μεγάλως, με το ογκώδες τετράτομο ναυπηγικό σύγγραμμά του, τους Μ.- Η. Μηχανικούς στα έργα των και κάθε κλάδο της Ελληνικής Ναυτιλίας, υπήρξε εγκέφαλος της ίδρυσης των μεγάλων Ελληνικών Ναυπηγίων και πρωτοεργάτης του Ελληνικού Νηογνώμονος, του οποίου ο ογκώδης τόμος των κανονισμών του υπήρξε δικό του έργο.

Από τα ηλεκτρολογικά. Ο αιμνηστος καθηγητής μας Γεώργιος Πεζόπουλος υπήρξε πατέρας της Δ.Ε.Η., ο πρώτος μεγάλος οραματιστής της ανάπτυξης της και ο πρώτος τιμονιέρης της ευρύθμου λειτουργίας της. Ανάλογο υπήρξε το έργο όλων των αιμνήστων δασκάλων μας και βεβαίως των καθηγητών και επιμελητών όλων των Σχολών του Πολυτεχνείου. Επιτρέψτε μου να αναφέρω ένα παράδειγμα υπό τύπον ερωτήσεως. Ποιές θα ήσαν οι συνέπειες των μεγάλων σεισμών στην Αθήνα και στις άλλες πόλεις, αν ο πρωτοπόρος της αντισεισμικής τεχνικής, ο αιμνηστος καθηγητής στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών Αθανάσιος Ρουσόπουλος δεν μετέδιδε από τόσο παλαιά τις πρωτοπόμενες γνώσεις του στους μαθητές του; Και όμως. Κανείς δεν τον ανέφερε την επομένη των σεισμών.

Τελούντες σήμερα θρησκευτικό μνημόσυνο των αιμνήστων δασκάλων μας, ας ολοκληρώσουμε και το σύντομο κοινωνικό με απλή αναγνώση ονομάτων:

Στα Μηχανολογικά Μαθήματα:

Αλέξανδρος Μιχαλόπουλος

Αλέξανδρος Παππάς

Αλέξανδρος Τρουπάνης

Γεώργιος Στρίγκος
Ηλίας Γούναρης
Ιωάννης Ζάννος
Νικόλαος Θεοφανόπουλος
Νικόλαος Δημόπουλος
Κωνσταντίνος Λέφας

Στη Ναυπηγεία:

Βασίλειος Φραγκούλης

Στα Ηλεκτρολογικά Μαθήματα:

Γεώργιος Κακριδής
Γεώργιος Πεζόπουλος
Γεώργιος Πετρόπουλος
Γεώργιος Ραντόπουλος
Γεώργιος Σαρόπουλος
Ιωάννης Φλαμπουριάρας
Κυριάκος Πεζόπουλος
Κωνσταντίνος Γουναράκης
Παναγιώτης Νικολόπουλος
Παναγιώτης Θεοδοσιάτος

Στα Μαθηματικά:

Νικόλαος Κριτικός
Φίλων Βασιλείου
Αναστάσιος Πατασπύρου
Παντελής Ρόκος
Σπυρίδων Κανέλλος

Στην Παραστατική Γεωμετρία:

Ιωάννης Χατσόπουλος
Αντώνιος Κοκοτσάκης

Στη Μηχανική:

Κωνσταντίνος Γεωργικόπουλος
Κωνσταντίνος Παπαϊωάννου

Στη Φυσική:

Λέανδρος Νικολαΐδης
Παύλος Σαντορίνης
Κωνσταντίνος Παλαιολόγου

Στη Χημεία:

Θεόδωρος Βαρούνης
Κωνσταντίνος Ασκητόπουλος
Γεώργιος Κωνσταντινίδης

Στη Γεωδαισία:

Δημήτριος Λαμπαδάριος
Αλέξανδρος Σφήμας

Στην Οικοδομική:

Περικλής Παρασκευόπουλος
Άγγελος Καλογεράς
Θρασύβουλος Λελεκόπουλος

Στην Πολιτική Οικονομία:

Γεώργιος Κορωναίος

Στο Μηχανολογικό Σχέδιο:

Τρύφων Βάθης

Νικόλαος Δεστεφάνου

Στο Εργαστήριο Αντ. Υλικών:

Κωνσταντίνος Παπαδημητρίου

Στο μάθημα ξένων γλωσσών:

Χρήστος Καραβάς

Στο μάθημα Σωματικής Αγωγής:

Μιχαήλ Μητροφάνης

Για τον καθηγητή της Μηχανικής Φρίξο Θεοδωρίδη μεταναστεύσαντα στην Αμερική και τον καθηγητή των Αγγλικών Τόμσον δεν μπορούσαμε να έχουμε πληροφορίες ποτέ.

Οι αρχαίοι Έλληνες τιμούσαν και παραστέκονταν τους δασκάλους των, όπως τους φυσικούς γονείς των. Χρέος δικό μας να τιμούμε

τους δασκάλους μας, να θυμόμαστε τους αείμνηστους πνευματικούς γονείς μας.

Αείμνηστοι δάσκαλοί μας. Σας βλέπαμε τακτικά με τη φαντασία μας να μας διδάσκετε και να μας συμβουλευέτε. Σας συζητούσαμε στις συντροφικές μας. Θα σας ευγνωμονούμε και θα σας θυμόμαστε πάντοτε. Αιωνία σας η μνήμη».

Ι. Γ. Σακάς

Δρ. Μ. - Η. Μηχανικός ΕΜΠ

Τιμητικές Διακρίσεις - Εκδηλώσεις

Τιμητική εκδήλωση για τον κ. Δ. Ζήβα

Την Τετάρτη στις 28 Ιουνίου το βράδυ, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα Τελετών και στο αίθριο του κτιρίου Αβέρωφ, μία γιορταστική εκδήλωση του Τμήματος Αρχιτεκτόνων, αλλοιώτικη από τις άλλες.

Ήταν μια βραδυά αφιερωμένη στον Καθηγητή και Πρόεδρο του Τμήματος Διονύση Ζήβα, ο οποίος συμπληρώνει στο τέλος της φετινής εκπαιδευτικής χρονιάς, μια πολύχρονη θητεία -σχεδόν 40 χρόνων- στο τμήμα Αρχιτεκτόνων, που χαρακτηρίζεται από ακούραστη προσφορά και πραγματική αφοσίωση και πίστη.

Ο καθηγητής Διονύσης Ζήβας

που διακρίθηκε για το πανεπιστημιακό του ήθος, άνθρωπος δυναμικός και επίμονος -παράλληλα όμως πάντα φιλικός, τρυφερός και ευαίσθητος- δρώντας καταλυτικά ως δάσκαλος, ερευνητής αλλά και φίλος, κατάφερε όλα αυτά τα χρόνια να ισορροπήσει πραγματικά δύσκολες καταστάσεις και να βοηθήσει ουσιαστικά σε μία ανοδική πορεία τη Σχολή Αρχιτεκτόνων, συνδυάζοντας στοιχεία εκσυγχρονισμού με τα στοιχεία της παράδοσής της.

Ο πρύτανης του Ε.Μ.Π. Ν. Μαρκάτος, ο Αντιπρύτανης και καθηγητής του τμήματος Αρχιτεκτόνων Γιάννης Πολύζος, ο νεοεκλεγείς για τα επόμενα δύο έτη πρόεδρος του τμήματος Ν. Καλογεράς, και άλλοι συνάδελφοι καθηγητές, πήραν το λόγο, εκφράζοντας τις σκέψεις τους και τις αναμνήσεις τους, από την πολύχρονη παρουσία και δράση του καθηγητή Διονύση Ζήβα στο Ε.Μ.Π.

Ο ίδιος, φανερά συγκινημένος

ανταπάντησε, τονίζοντας την πεποίθησή του ότι η πορεία της Σχολής Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ, με το κύρος, την παράδοση και το υψηλό επίπεδο του παραγόμενου έργου που έχει να επιδείξει, δεν εξαρτάται από τη μεμονωμένη δράση ατόμων, αλλά αποτελεί προϊόν συλλογικής δράσης, με εξασφαλισμένη τη συνέχεια και τη συνέπεια. Τόνισε ακόμα, το «χρέος όλων των στελεχών της Σχολής να υπηρετήσουν αυτή την συνέχεια».

Τα αισθήματα όλων των μελών του Τμήματος και ακόμα όλων των παλαιών μαθητών του, εκφράστηκαν με λόγια, με αναμνηστικά δώρα

